

Convenis internacionals

Conveni de la Haia sobre el reconeixement i l'execució de sentències estrangeres en matèria civil o comercial, del 2 de juliol del 2019.

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 7 de novembre del 2024 ha aprovat l'adhesió al següent:

Conveni de la Haia sobre el reconeixement i l'execució de sentències estrangeres en matèria civil o comercial, del 2 de juliol del 2019

Exposició de motius

La creixent circulació de persones, informació i béns, així com el creixement del comerç transfronterer, els intercanvis comercials i les inversions, ha fet que la comunitat jurídica global reconegui, des de fa molt temps, la necessitat de disposar d'un marc mundial que permeti a les sentències circular més enllà de les fronteres i jurisdiccions nacionals. En absència d'un mecanisme d'aquesta naturalesa, les persones que duen a terme activitats transfrontereres estan exposades a riscos importants, ja que poden veure's privades de drets i de recursos, la qual cosa els obliga a emprendre noves accions legals davant d'altres estats per obtenir la reparació dels danys que se'ls ha causat. Aquesta situació no solament comporta costos i retards addicionals, sinó que a més les parts s'enfronten a incerteses jurídiques respecte dels resultats dels procediments.

És en aquest context que el Conveni de la Haia sobre el reconeixement i l'execució de sentències estrangeres en matèria civil o comercial del 2 de juliol del 2019 proporciona un instrument indispensable en la solució dels litigis transfronterers, ja que estableix un marc comú per a la circulació global de les sentències en matèria civil i comercial. D'aquesta manera, el Conveni ofereix seguretat jurídica i previsibilitat respecte a si, i en quina mesura, una sentència dictada per un tribunal d'un estat contractant serà reconeguda i executada en un altre estat contractant. El Conveni redueix els riscos, les despeses judicials i els terminis que normalment s'associen amb el reconeixement i l'execució de les sentències a l'estranger, alhora que millora l'accés efectiu a la justícia i facilita el comerç multilateral, la inversió i la mobilitat facilitant la circulació de les sentències estrangeres entre els estats contractants del Conveni.

L'adhesió al Conveni sobre el reconeixement i l'execució de sentències estrangeres en matèria civil o comercial del 2 de juliol del 2019 és una conseqüència lògica de la participació del Principat d'Andorra en la Conferència de la Haia i de la voluntat de beneficiar-se de les eines i els treballs que s'hi desenvolupen, i permet dotar-se d'un instrument jurídic de dret internacional privat de cooperació judicial internacional en matèria de reconeixement i execució de sentències estrangeres.

Actualment, quant a la competència judicial internacional, els tribunals andorrans apliquen el principi segons el qual la competència de la jurisdicció andorrana es determina per extensió de les regles de competència interna (articles 3 i 4 de la Llei qualificada de la Justícia). Pel que fa al reconeixement i l'execució de les sentències en matèria civil i comercial, s'aplica l'article 19 de la mateixa Llei, que preveu la possibilitat de reconèixer i executar sentències estrangeres sotmeses a un procediment específic i a un criteri de reciprocitat. En aquest sentit, el Codi de procediment civil preveu, en l'article 428, els criteris que s'hauran de seguir per poder reconèixer i executar una resolució judicial estrangera ferma, i l'article 429 regula el seu procediment d'exequatur.

L'adhesió al Conveni de la Haia sobre el reconeixement i l'execució de sentències estrangeres en matèria civil o comercial del 2 de juliol del 2019 és un fet positiu per a l'ordenament jurídic andorrà, atès que dota

d'un marc legal, previsible, i jurídicament segur per al reconeixement i l'execució de les sentències estrangeres per part dels tribunals andorrans.

El Conveni consta d'una introducció i de 32 articles, dividits en quatre capítols. El primer capítol determina l'àmbit d'aplicació i les definicions, i preveu que el Conveni s'aplica al reconeixement i a l'execució de sentències en matèria civil o comercial, i n'estableix, alhora, les exclusions, com són les matèries fiscal, duanera i administrativa, així com les matèries civils concretes a les quals tampoc no s'aplica el Conveni, com són les obligacions alimentàries, l'estat i la capacitat de les persones físiques, la insolvència i el transport de passatgers i de mercaderies, entre altres.

El segon capítol tracta el sistema de reconeixement i execució de les sentències estrangeres basat en el principi general de la circulació de resolucions judicials entre estats (article 4) quan satisfan determinades exigències (article 5) i precisa els motius que permeten refusar-ne el reconeixement o l'execució (article 7). Per facilitar la circulació de les sentències, el Conveni no impedeix que els estats reconeguin o executin sentències en virtut del seu dret nacional (article 15), amb la reserva d'un fonament exclusiu del reconeixement i de l'execució (article 6). A més, aquest capítol regula les qüestions preliminars (article 8); la possibilitat de reconèixer o executar una part de la sentència (article 9); els danys i perjudicis (article 10); el reconeixement i l'execució de les transaccions judicials (article 11); els documents que s'han de presentar amb la sol·licitud de reconeixement o execució (article 12); el procediment que s'ha de seguir (article 13), i les costes d'aquest procediment (article 14).

Seguidament, el capítol tercer estableix les clàusules generals i regula, entre altres aspectes, la possibilitat de fer declaracions per limitar el reconeixement i l'execució (article 17) o per a matèries específiques (article 18), l'aplicació del Conveni en sistemes jurídics no unificats (article 22) i la relació amb altres instruments internacionals (article 23). Finalment, el capítol quart disposa les clàusules finals relatives a la signatura, ratificació, acceptació, aprovació o adhesió (article 24), l'entrada en vigor (article 28), el procediment per fer declaracions (article 30) i el procediment de denúncia (article 31).

En aquest sentit, el Ministeri d'Afers Exteriors proposa formular dos declaracions d'acord amb l'article 18 del Conveni.

En primer lloc, atès que es preveu que el nombre més gran de demandes de reconeixement i execució de sentències en matèria civil i comercial provindran dels països de l'entorn del Principat, per coherència i igualtat de condicions, es recomana que Andorra efectui la mateixa declaració que la Unió Europea, és a dir:

"Andorra declara, d'acord amb l'article 18, que el Conveni no s'aplicarà als arrendaments no residencials de béns immobles situats al Principat d'Andorra."

A més, tenint en compte les especificitats concurrents en l'àmbit laboral i que l'ordenament jurídic andorrà preveu un criteri material exclusiu dels òrgans jurisdiccionals andorrans en relació amb les prestacions de treball efectuades a Andorra (article 8 de la Llei de relacions laborals i article 285 i següents del Codi de procediment civil), es considera oportú emetre la declaració següent:

"Andorra declara, d'acord amb l'article 18, que el Conveni no s'aplicarà al reconeixement o l'execució de sentències en matèries relatives al contracte de treball contra un treballador."

Amb aquesta declaració, Andorra exclou de l'àmbit d'aplicació d'aquest Conveni les matèries relatives al contracte de treball previstes en l'apartat 2 de l'article 5 del Conveni.

Per tot el que s'ha exposat, s'aprova, a petició del Ministeri d'Afers Exteriors, i del Ministeri de Justícia i Interior:

L'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni de la Haia sobre reconeixement i execució de sentències estrangeres en matèria civil o comercial, del 2 de juliol del 2019.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Conveni.

Casa de la Vall, 7 de novembre del 2024

Carles Ensenyat Reig
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument d'adhesió corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Emmanuel Macron
President de la República Francesa
Copríncep d'Andorra

Conveni de la Haia sobre el reconeixement i l'execució de sentències estrangeres en matèria civil o comercial, del 2 de juliol del 2019

Les Parts contractants d'aquest Conveni,

Desitjant promoure un accés efectiu a la justícia per a tothom i facilitar, a escala multilateral, el comerç i la inversió basats en normes, així com la mobilitat, a través de la cooperació judicial;

Considerant que aquesta cooperació pot reforçar-se establint un conjunt uniforme de normes essencials sobre el reconeixement i l'execució de sentències estrangeres en matèria civil o comercial, a fi de facilitar-ne el reconeixement i l'execució efectius;

Convençudes que aquesta cooperació judicial reforçada requereix, en particular, un règim jurídic internacional que porti més previsibilitat i seguretat en relació amb la circulació de les sentències estrangeres, a escala mundial, i que complementi el Conveni del 30 de juny del 2005 sobre els acords d'elecció de fòrum;

Resolen concloure aquest Conveni a aquest efecte i acorden les disposicions següents:

Capítol I. Àmbit d'aplicació i definicions

Article 1. Àmbit d'aplicació

1. Aquest Conveni s'aplica al reconeixement i a l'execució de sentències en matèria civil o comercial. No cobreix, en particular, les matèries fiscal, duanera o administrativa.

2. Aquest Conveni s'aplica al reconeixement i a l'execució, en un estat contractant, d'una sentència dictada per un tribunal d'un altre estat contractant.

Article 2. Exclusions de l'àmbit d'aplicació

1. Aquest Conveni no s'aplica a les matèries següents:

- a) l'estat i la capacitat de les persones físiques;
- b) les obligacions alimentàries;
- c) les altres matèries del dret de la família, incloent-hi els règims matrimonials i altres drets o obligacions resultants del matrimoni o de relacions similars;
- d) els testaments i les successions;
- e) la insolvència, els concordats, la resolució d'entitats financeres i matèries anàlogues;
- f) el transport de passatgers i de mercaderies;
- g) la contaminació marina transfronterera, la contaminació marina de les zones situades fora de la jurisdicció nacional, la contaminació marina procedent de vaixells, la limitació de responsabilitat per danys en matèria marítima i les avaries comunes;
- h) la responsabilitat per danys nuclears;
- i) la validesa, la nul·litat o la dissolució de persones jurídiques, o d'associacions de persones físiques o jurídiques, així com la validesa de les decisions dels seus òrgans;

- j) la validesa de les inscripcions en els registres públics;
- k) la difamació;
- l) el dret a la vida privada;
- m) la propietat intel·lectual;
- n) les activitats de les forces armades, incloses les activitats del seu personal en l'exercici de les seves funcions oficials;
- o) les activitats relatives al manteniment de l'ordre, incloses les activitats del personal encarregat del manteniment de l'ordre en l'exercici de les seves funcions oficials;
- p) les restriccions a la competència, excepte quan la sentència versa sobre una conducta que constitueix un acord contrari a la competència o una pràctica concertada entre competidors reals o potencials per fixar preus, procedir a licitacions concertades, restringir o establir quotes a la producció, o segmentar mercats mitjançant el repartiment de clients, proveïdors, territoris o línies d'activitat, i quan tant la conducta com els seus efectes han tingut lloc en l'estat d'origen;
- q) la reestructuració del deute sobirà mitjançant mesures estatals unilaterals.

2. Una sentència no queda exclosa de l'àmbit d'aplicació d'aquest Conveni si una de les matèries a les quals aquest Conveni no s'aplica hagués sorgit en el litigi únicament com a qüestió preliminar i no com a qüestió principal. En particular, el sol fet que una matèria exclosa s'hagués invocat com a mesura de defensa no exclou l'aplicació d'aquest Conveni a una sentència, si aquesta matèria no constituïa la qüestió principal del litigi.

3. Aquest Conveni no s'aplica a l'arbitratge ni als procediments que s'hi relacionin.

4. Una sentència no queda exclosa de l'àmbit d'aplicació d'aquest Conveni pel sol fet que un estat, inclòs un govern, una agència governamental o qualsevol persona que actuï en representació d'un estat, hagi estat part en el litigi.

5. Res d'aquest Conveni no afecta els privilegis i immunitats dels estats o de les organitzacions internacionals, respecte a ells mateixos o a les seves propietats.

Article 3. Definicions

1. A l'efecte d'aquest Conveni:

- a) el terme *demandat* significa la persona contra la qual s'ha presentat la demanda o la demanda reconvençional en l'estat d'origen;
- b) el terme *sentència* significa qualsevol decisió sobre el fons dictada per un tribunal, sigui quina sigui la seva denominació, com per exemple una sentència o una resolució, així com la determinació de les despeses i costos del procediment per part del tribunal (inclosa una persona autoritzada del tribunal), sempre que la determinació es refereixi a una decisió sobre el fons que sigui susceptible de ser reconeguda o executada en virtut d'aquest Conveni. Les mesures provisionals i cautelars no són sentències.

2. S'entén que una entitat o persona que no sigui persona física té la seva residència habitual en l'estat:

- a) de la seva seu estatutària;
- b) segons el dret en virtut del qual s'hagi constituït;
- c) de la seva administració central; o
- d) del seu establiment principal.

Capítol II. Reconeixement i execució

Article 4. Disposicions generals

1. Una sentència dictada per un tribunal d'un estat contractant (estat d'origen) és reconeguda i executada en un altre estat contractant (estat requerit) de conformitat amb les disposicions d'aquest capítol. El reconeixement o l'execució només pot denegar-se per les causes establertes en aquest Conveni.
2. No es revisa el fons de la sentència en l'estat requerit. Només pot apreciar-se allò que sigui necessari per a l'aplicació d'aquest Conveni.
3. Una sentència és reconeguda només si produeix efectes en l'estat d'origen i ha de ser executada només si és executòria en l'estat d'origen.
4. El reconeixement o l'execució pot posposar-se o denegar-se si la sentència a la qual fa referència l'apartat 3 és objecte d'un recurs en l'estat d'origen o si el termini per interposar un recurs ordinari no hagués vençut. El refús no impedeix una sol·licitud ulterior de reconeixement o execució de la sentència.

Article 5. Fonaments per al reconeixement i l'execució

1. Una sentència és susceptible de ser reconeguda i executada si es compleix una de les condicions següents:
 - a) La persona contra la qual se sol·licita el reconeixement o l'execució tenia la residència habitual a l'estat d'origen en el moment de constituir-se com a part en el procediment davant del tribunal d'origen;
 - b) La persona física contra la qual se sol·licita el reconeixement o l'execució tenia l'establiment professional principal en l'estat d'origen en el moment de constituir-se com a part en el procediment davant del tribunal d'origen, i la demanda que va donar lloc a la sentència va derivar de la seva activitat professional;
 - c) La persona contra la qual se sol·licita el reconeixement o l'execució és qui va presentar la demanda, diferent d'una demanda reconvençional, que va donar lloc a la sentència;
 - d) El demandat tenia una sucursal, agència o un altre establiment sense personalitat jurídica pròpia a l'estat d'origen en el moment de constituir-se com a part en el procediment davant del tribunal d'origen, i la demanda que va donar lloc a la sentència versava sobre les activitats d'aquesta sucursal, d'aquesta agència o d'aquest establiment;
 - e) El demandat va acceptar expressament la competència del tribunal d'origen durant el transcurs del procediment en el qual es va dictar la sentència;
 - f) El demandat va presentar els seus arguments quant al fons davant del tribunal d'origen sense impugnar la seva competència dins del termini previst en el dret de l'estat d'origen, excepte quan sigui evident que la impugnació de la competència o del seu exercici no hagués prosperat segons aquest dret;
 - g) La sentència versa sobre una obligació contractual i va ser dictada per un tribunal de l'estat en el qual l'execució de l'obligació va tenir lloc o hauria d'haver tingut lloc, de conformitat amb:
 - (i) els acords contrets per les parts, o
 - (ii) la llei aplicable al contracte, si no s'hagués acordat un lloc d'execució,excepte si les activitats del demandat relatives a la transacció no estiguessin manifestament vinculades de manera intencional i substancial amb aquest estat;
 - h) La sentència versa sobre l'arrendament d'un immoble i va ser dictada per un tribunal de l'estat en el qual es troba l'immoble;
 - i) La sentència dictada en contra del demandat versa sobre una obligació contractual que tenia com a garantia un dret real sobre un immoble situat en l'estat d'origen, sempre que l'obligació contractual s'hagués interposat juntament amb una acció dirigida contra el mateix demandat en relació amb aquest dret real;

j) La sentència versa sobre una obligació no contractual derivada d'una defunció, de danys materials, de danys causats per béns materials o de pèrdues de béns materials, i l'acte o l'omissió que ha estat la causa directa dels danys va ocórrer a l'estat d'origen, independentment del lloc on s'hagin produït els danys;

k) La sentència versa sobre la validesa, la interpretació, els efectes, l'administració o la modificació d'un fideïcomís constituït voluntàriament i que consta per escrit, i:

(i) en el moment d'iniciar el procediment, l'estat d'origen estava designat en l'instrument constitutiu del fideïcomís com l'estat els tribunals del qual han de resoldre els litigis relatius a aquestes qüestions; o

(ii) en el moment d'iniciar el procediment, l'estat d'origen estava designat, expressament o tàcitament, en l'instrument constitutiu del fideïcomís com l'estat en el qual es troba la seu d'administració principal del fideïcomís.

Aquest apartat únicament s'aplica a les sentències sobre els aspectes interns d'un fideïcomís entre les persones que integren o integren la relació establerta pel fideïcomís;

l) La sentència versa sobre una demanda reconvençional:

(i) en la mesura que aquesta sentència s'hagués dictat a favor del demandant reconvençional, sempre que derivés de la mateixa transacció o dels mateixos fets que la demanda principal; o

(ii) en la mesura que aquesta sentència s'hagués dictat contra el demandant reconvençional, tret que el dret de l'estat d'origen exigís el plantejament de la demanda reconvençional per evitar-ne la prescripció.

m) La sentència ha estat dictada per un tribunal designat en un acord conclòs o documentat per escrit, o per qualsevol altre mitjà de comunicació que pugui fer accessible la informació per consultar-la ulteriorment, que no sigui un acord exclusiu d'elecció de fòrum.

A l'efecte d'aquest subapartat, s'entén per *acord exclusiu d'elecció de fòrum* un acord conclòs entre dos o més parts que designa, a fi de conèixer dels litigis que hagin sorgit o que poguessin sorgir respecte a una relació jurídica concreta, als tribunals d'un estat o a un o més tribunals específics d'un estat, exclouent-ne la competència de qualsevol altre tribunal.

2. Si se sol·licita el reconeixement o l'execució contra una persona física que actua primordialment per raons personals, familiars o domèstiques (un consumidor) en matèries relatives a un contracte de consum, o contra un treballador en matèries relatives a un contracte laboral:

a) La lletra e) de l'apartat 1 només s'aplica si el consentiment es va prestar davant del tribunal, ja sigui oralment o per escrit;

b) Les lletres f), g) i m) de l'apartat 1 no s'apliquen.

3. L'apartat 1 no s'aplica a les sentències que versin sobre l'arrendament d'immobles destinats a l'habitatge o sobre la inscripció registral d'immobles. Aquestes sentències són susceptibles de reconeixement i execució únicament si han estat dictades per un tribunal de l'estat en el qual es troba l'immoble.

Article 6. *Fonament exclusiu del reconeixement i de l'execució*

Sense perjudici del que preveu l'article 5, una sentència que versi sobre drets reals sobre immobles és reconeguda i executada únicament si aquests béns es troben en l'estat d'origen.

Article 7. *Denegació del reconeixement i de l'execució*

1. El reconeixement o l'execució poden denegar-se si:

a) el document amb el qual es va iniciar el procediment o un altre document equivalent, que contingui els elements essencials de la demanda:

(i) no va ser notificat al demandat amb temps suficient i de tal manera que li permetés preparar la seva defensa, tret que el demandat hagués comparegut davant del tribunal d'origen per defensar-se sense impugnar la notificació, sempre que el dret de l'estat d'origen permeti que les notificacions siguin impugnades; o

(ii) va ser notificat al demandat en l'estat requerit de manera incompatible amb els principis fonamentals sobre notificació de documents d'aquest estat;

b) la sentència resulta d'un frau;

c) el reconeixement o l'execució fossin manifestament incompatibles amb l'ordre públic de l'estat requerit; en particular, si el procediment concret que va conduir a la sentència va ser incompatible amb els principis fonamentals d'equitat processal d'aquest estat i en el cas de violació de la seguretat o la sobirania d'aquest estat;

d) el procediment en el tribunal d'origen va ser contrari a un acord o a una clàusula de l'acte constitutiu d'un fideïcomís, segons el qual el litigi en qüestió havia de resoldre's davant d'un tribunal d'un altre estat diferent de l'estat d'origen;

e) la sentència és incompatible amb una altra sentència dictada per un tribunal de l'estat requerit en un litigi entre les mateixes parts, o

f) la sentència és incompatible amb una sentència prèviament dictada per un tribunal d'un altre estat en un litigi entre les mateixes parts i amb el mateix objecte, sempre que la sentència prèviament dictada compleixi amb les condicions necessàries per reconèixer-la en l'estat requerit.

2. El reconeixement o l'execució poden ser posposats o denegats si hi ha un procediment pendent entre les mateixes parts i amb el mateix objecte davant d'un tribunal de l'estat requerit si:

a) aquest litigi es va plantejar davant del tribunal de l'estat d'origen; i

b) hi ha un vincle estret entre el litigi i l'estat requerit.

La denegació prevista en aquest apartat no impedeix una sol·licitud ulterior de reconeixement o d'execució de la sentència.

Article 8. Qüestions preliminars

1. Una decisió presa de manera preliminar per un tribunal d'un estat diferent al designat en aquest article, sobre una matèria no aplicable per aquest Conveni o sobre una matèria prevista en l'article 6, no serà reconeguda o executada en virtut d'aquest Conveni.

2. El reconeixement o l'execució d'una sentència pot denegar-se si, i en la mesura que, aquesta sentència s'ha fonamentat en una decisió sobre una matèria a la qual no s'aplica aquest Conveni, o sobre una matèria esmentada en l'article 6 sobre la qual va resoldre un tribunal d'un estat diferent del designat en aquest article.

Article 9. Divisibilitat

El reconeixement o l'execució d'una part dissociable d'una sentència es concedeix si se sol·licita el reconeixement o l'execució d'aquesta part o si només una part de la sentència pot ser reconeguda o executada en virtut d'aquest Conveni.

Article 10. Danys i perjudicis

1. El reconeixement o l'execució d'una sentència pot denegar-se si, i en la mesura que, la sentència concedeix danys i perjudicis, inclosos danys i perjudicis exemplars o punitius, que no compensen una part per la pèrdua o el perjudici real soferts.

2. El tribunal requerit pren en consideració si, i en quina mesura, els danys i perjudicis fixats pel tribunal d'origen serveixen per cobrir les despeses i costos d'un procediment.

Article 11. Transaccions judicials

Les transaccions judicials que ha aprovat un tribunal d'un estat contractant o que han estat concloses en el curs d'un procediment davant d'un tribunal d'un estat contractant, i que són executòries en el mateix sentit que una sentència en l'estat d'origen, són executades en virtut d'aquest Conveni en les mateixes condicions que una sentència.

Article 12. *Documents que cal presentar*

1. La part que requereix el reconeixement o sol·licita l'execució ha de presentar:
 - a) una còpia completa i certificada conforme de la sentència;
 - b) si la sentència va ser dictada en rebel·lia, l'original o una còpia certificada conforme del document que acrediti que l'acte introductor de la instància o un acte equivalent va ser notificat a la part no compareixent;
 - c) qualsevol document necessari per establir que la sentència produeix efectes o, si escau, és executòria en l'estat d'origen;
 - d) en el cas previst en l'article 11, un certificat d'un tribunal (inclòs d'una persona autoritzada del tribunal) de l'estat d'origen que acrediti que tota la transacció judicial o una part és executòria en les mateixes condicions que una sentència en l'estat d'origen.
2. Si el contingut de la sentència no permet al tribunal requerit constatar si s'han complert les condicions previstes en aquest capítol, aquest tribunal pot requerir qualsevol documentació necessària.
3. La sol·licitud de reconeixement o d'execució pot acompanyar-se d'un document relacionat amb la sentència, emès per un tribunal (inclòs per una persona autoritzada del tribunal) de l'estat d'origen, en el format que recomani i publiqui la Conferència de la Haia de Dret Internacional Privat.
4. Si els documents a què es refereix aquest article no es redacten en un idioma oficial de l'estat requerit, han d'anar acompanyats d'una traducció certificada a un idioma oficial, tret que el dret de l'estat requerit disposi altrament.

Article 13. *Procediment*

1. El procediment per al reconeixement, l'exequàtur o el registre per a l'execució, així com l'execució de la sentència, es regeixen pel dret de l'estat requerit, tret que aquest Conveni ho prevegi altrament. El tribunal de l'estat requerit ha d'actuar amb celeritat.
2. El tribunal de l'estat requerit no pot denegar el reconeixement o l'execució d'una sentència en virtut d'aquest Conveni al·legant que el reconeixement o l'execució hauria de sol·licitar-se en un altre estat.

Article 14. *Costes del procediment*

1. No es pot exigir cap garantia, caució o dipòsit, sigui quina sigui la seva denominació, a la part que sol·licita, en un estat contractant, l'execució d'una sentència dictada per un tribunal d'un altre estat contractant, pel sol fet de la seva condició d'estranger, o per no estar domiciliat o no ser resident en l'estat en el qual se sol·licita l'execució.
2. Qualsevol condemna al pagament de despeses o costos del procediment pronunciada en un estat contractant contra una persona exempta del pagament d'una garantia, una caució o un dipòsit en virtut de l'apartat anterior o del dret de l'estat en el qual es va presentar la demanda, és executòria, a petició del creditor, en qualsevol altre estat contractant.
3. Un estat pot declarar que no aplica l'apartat 1 o pot designar mitjançant una declaració quins dels seus tribunals no l'aplica.

Article 15. *Reconeixement i execució en aplicació del dret nacional*

Sens perjudici del que està previst en l'article 6, aquest Conveni no impedeix el reconeixement o l'execució de sentències en aplicació del dret nacional.

Capítol III. Clàusules generals

Article 16. *Disposició transitòria*

Aquest Conveni s'aplica al reconeixement i a l'execució de sentències si, en el moment de presentar la demanda en l'estat d'origen, el Conveni és efectiu entre aquest estat i l'estat requerit.

Article 17. *Declaracions per a limitar el reconeixement i l'execució*

Un estat pot declarar que els seus tribunals poden negar-se a reconèixer o executar una sentència dictada per un tribunal d'un altre estat contractant si les parts tenien la seva residència en l'estat requerit i la relació entre les parts, així com tots els altres elements rellevants del litigi, amb l'excepció de la ubicació del tribunal d'origen, estaven vinculats únicament amb l'estat requerit.

Article 18. *Declaracions respecte a matèries específiques*

1. Quan un estat tingui un fort interès a no aplicar aquest Conveni a una matèria concreta, aquest estat pot declarar que no aplicarà aquest Conveni a aquesta matèria. L'estat que faci aquesta declaració ha d'assegurar que el seu abast no sigui més ampli del necessari i que la matèria concreta exclosa estigui definida de manera clara i precisa.

2. En relació amb aquesta matèria, el Conveni no s'aplicarà:

- a) a l'estat contractant que hagi fet la declaració;
- b) als altres estats contractants, quan se sol·liciti el reconeixement o l'execució d'una sentència dictada per un tribunal d'un estat contractant que hagi fet la declaració.

Article 19. *Declaracions respecte a sentències relatives a un estat*

1. Un estat pot declarar que no aplica aquest Conveni a sentències derivades de procediments en els quals sigui part:

- a) aquest estat, o una persona física que actui en representació d'aquest estat, o
- b) una agència governamental d'aquest estat o una persona física que actui en representació d'aquesta agència governamental.

L'estat que faci aquesta declaració ha de vetllar perquè l'abast de la declaració no sigui més ampli del necessari i perquè es defineixi l'exclusió del camp d'aplicació de manera clara i precisa. La declaració formulada no pot fer distincions segons si l'estat, una agència governamental de l'estat o una persona física que actua en representació d'un o l'altre sigui part demandada o demandant en el procediment davant el tribunal d'origen.

2. El reconeixement o l'execució d'una sentència dictada per un tribunal d'un estat que va fer una declaració conforme a l'apartat 1 pot ser denegat si la sentència deriva d'un procediment en el qual és part ja sigui l'estat que va fer la declaració o l'estat requerit, una de les seves agències governamentals o una persona física que actua en representació de l'un o l'altre, en els límits previstos en aquesta declaració.

Article 20. *Interpretació uniforme*

A efectes d'interpretar aquest Conveni, es té en compte el seu caràcter internacional i la necessitat de promoure la uniformitat en la seva aplicació.

Article 21. *Revisió del funcionament del Conveni*

El Secretari General de la Conferència de la Haia de Dret Internacional Privat pren mesures periòdicament per examinar el funcionament d'aquest Conveni, inclosa qualsevol declaració, i n'informa el Consell sobre els Afers Generals i la Política.

Article 22. *Sistemes jurídics no unificats*

1. En relació amb un estat contractant en què s'apliquin dos o més sistemes jurídics a les qüestions regulades en aquest Conveni en unitats territorials diferents:

- a) qualsevol referència a la llei, al dret o al procediment d'un estat s'interpreta, quan escaigui, com a referència a la llei, al dret o al procediment en vigor a la unitat territorial pertinent;
- b) qualsevol referència al tribunal o als tribunals d'un estat s'interpreta, quan escaigui, com a referència al tribunal o als tribunals de la unitat territorial pertinent;

- c) qualsevol referència al vincle amb un estat s'interpreta, quan escaigui, com a vincle amb la unitat territorial pertinent;
- d) qualsevol referència a un punt de connexió relacionat amb un estat s'interpreta, quan escaigui, com a referència al punt de connexió referent a la unitat territorial pertinent.
2. No obstant el que es preveu en l'apartat 1, un estat contractant amb dos o més unitats territorials en les quals regeixen diferents sistemes jurídics no està obligat a aplicar aquest Conveni a situacions que impliquin únicament aquestes unitats territorials.
3. Un tribunal d'una unitat territorial d'un estat contractant amb dos o més unitats territorials en les quals regeixen diferents sistemes jurídics no està obligat a reconèixer o executar una sentència d'un altre estat contractant pel sol fet que la sentència hagi estat reconeguda o executada en una altra unitat territorial del mateix estat contractant segons aquest Conveni.
4. Aquest article no s'aplica a les organitzacions regionals d'integració econòmica.

Article 23. *Relació amb altres instruments internacionals*

1. Aquest Conveni s'interpreta, en la mesura que sigui possible, de manera que sigui compatible amb altres tractats en vigor entre els estats contractants, hagin estat conclòs abans o després d'aquest Conveni.
2. Aquest Conveni no afecta l'aplicació per un estat contractant d'un tractat conclòs abans d'aquest Conveni.
3. Aquest Conveni no afecta l'aplicació per part d'un estat contractant d'un tractat conclòs després d'aquest Conveni pel que fa al reconeixement o l'execució d'una sentència dictada per un tribunal d'un estat contractant que és igualment part en aquest tractat. Cap disposició de l'altre tractat no afecta les obligacions previstes en l'article 6 en relació amb estats contractants que no són parts en aquest tractat.
4. Aquest Conveni no afecta l'aplicació de les normes d'una organització regional d'integració econòmica que sigui part en aquest Conveni, pel que fa al reconeixement o l'execució d'una sentència dictada per un tribunal d'un estat contractant que, a més, sigui estat membre de l'Organització Regional d'Integració Econòmica, si:
- a) les normes van ser adoptades abans de la conclusió d'aquest Conveni; o
 - b) les normes van ser adoptades després de la conclusió d'aquest Conveni, en la mesura que no afectin les obligacions previstes en l'article 6 en relació amb estats contractants que no són estats membres de l'organització regional d'integració econòmica.

Capítol IV. Clàusules finals

Article 24. *Signatura, ratificació, acceptació, aprovació o adhesió*

1. Aquest Conveni està obert a la signatura de tots els estats.
2. Aquest Conveni està subjecte a la ratificació, acceptació o aprovació dels estats signataris.
3. Aquest Conveni està obert a l'adhesió de tots els estats.
4. Els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió es dipositen al Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos, dipositari del Conveni.

Article 25. *Declaracions respecte a sistemes jurídics no unificats*

1. Un estat amb dos o més unitats territorials en les quals regeixen diferents sistemes jurídics respecte a les matèries regulades per aquest Conveni pot declarar que el Conveni s'aplica a totes les seves unitats territorials o només a una o a diverses. Aquesta declaració indica expressament les unitats territorials en les quals el Conveni és aplicable.
2. En cas que un estat no faci cap declaració en virtut d'aquest article, el Conveni s'aplica a la totalitat del territori d'aquest estat.
3. Aquest article no s'aplica a les organitzacions regionals d'integració econòmica.

Article 26. *Organitzacions Regionals d'Integració Econòmica*

1. Una organització regional d'integració econòmica constituïda únicament per estats sobirans i que tingui competència sobre algunes o totes les matèries regulades per aquest Conveni pot signar, acceptar, aprovar aquest Conveni o adherir-s'hi. En aquest cas, l'organització regional d'integració econòmica té els mateixos drets i obligacions que un estat contractant en la mesura que aquesta organització tingui competència sobre les matèries regulades per aquest Conveni.

2. En el moment de signar, acceptar, aprovar o adherir-se, l'organització regional d'integració econòmica notifica per escrit al dipositari les matèries regulades per aquest Conveni sobre les quals els estats membres li n'han transferit la competència. L'organització notifica immediatament per escrit al dipositari qualsevol modificació de la delegació de competència especificada en l'última notificació que es faci en virtut d'aquest apartat.

3. Als efectes de l'entrada en vigor d'aquest Conveni, qualsevol instrument dipositat per una organització regional d'integració econòmica no serà considerat tret que aquesta organització declari, en virtut de l'apartat 1 de l'article 27, que els seus estats membres no són part d'aquest Conveni.

4. Qualsevol referència en aquest Conveni a un "estat contractant" o a un "estat" s'aplica igualment, quan escaigui, a una organització regional d'integració econòmica.

Article 27. *Organitzacions regionals d'integració econòmica com a parts contractants sense els seus estats membres*

1. En el moment de signar, acceptar, aprovar o adherir-se, una organització regional d'integració econòmica pot declarar que té competència sobre totes les matèries regulades per aquest Conveni i que els seus estats membres no són part en aquest Conveni, però hi estan obligats, en virtut de la signatura, acceptació, aprovació o adhesió de l'organització.

2. En cas que una organització regional d'integració econòmica faci una declaració conforme a l'apartat 1, qualsevol referència a "estat contractant" o "estat" en aquest Conveni s'aplica igualment, quan escaigui, als estats membres de l'organització.

Article 28. *Entrada en vigor*

1. Aquest Conveni entra en vigor el primer dia del mes següent a la finalització del període durant el qual pot presentar-se una notificació de conformitat amb el que es preveu en l'apartat 2 de l'article 29 respecte al segon estat que hagi dipositat el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, previst en l'article 24.

2. Posteriorment, aquest Conveni entra en vigor:

a) per a cada estat que ulteriorment el ratifiqui, l'accepti, l'aprovi o s'hi adhereixi, el primer dia del mes següent a la finalització del període durant el qual pot presentar-se una notificació de conformitat amb el que es preveu en l'apartat 2 de l'article 29 respecte a aquest estat;

b) per a les unitats territorials a les quals s'hagi fet extensiva l'aplicació d'aquest Conveni de conformitat amb l'article 25 després que el Conveni hagi entrat en vigor per a l'estat que va fer la declaració, el primer dia del mes següent a la finalització d'un període de tres mesos després de la notificació de la declaració prevista en aquest article.

Article 29. *Establiment de relacions de conformitat amb el Conveni*

1. Aquest Conveni només té efecte entre dos estats contractants si cap dels dos no ha presentat una notificació al dipositari en relació amb l'altre de conformitat amb el que es disposa en l'apartat 2 o el 3. Si no s'ha presentat aquesta notificació, el Conveni té efecte entre els dos estats contractants des del primer dia del mes següent a la finalització del període durant el qual poden presentar-se notificacions.

2. Un estat contractant pot notificar al dipositari, dins d'un termini de dotze mesos a partir de la data de notificació pel dipositari conforme al que es disposa en la lletra a) de l'article 32, que la ratificació, acceptació, aprovació o adhesió d'un altre estat no té l'efecte d'establir relacions entre els dos estats de conformitat amb aquest Conveni.

3. Un estat pot notificar al dipositari, quan dipositi el seu instrument de conformitat amb l'apartat 4 de l'article 24, que la seva ratificació, acceptació, aprovació o adhesió no té l'efecte d'establir relacions amb un estat contractant de conformitat amb aquest Conveni.

4. Un estat contractant pot en qualsevol moment retirar una notificació que hagi realitzat de conformitat amb l'apartat 2 o 3. Aquesta retirada té efecte el primer dia del mes següent a la finalització d'un període de tres mesos a partir de la data de notificació.

Article 30. Declaracions

1. Les declaracions previstes en els articles 14, 17, 18, 19 i 25 poden fer-se en el moment de la signatura, ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, o posteriorment en qualsevol moment, i poden modificar-se o retirar-se en qualsevol moment.

2. Les declaracions, modificacions i retirades són notificades al dipositari.

3. Una declaració feta en el moment de la signatura, ratificació, acceptació, aprovació o adhesió té efecte en el moment de l'entrada en vigor del Conveni per a l'estat concernit.

4. Una declaració feta ulteriorment, així com qualsevol modificació o retirada d'una declaració, té efecte el primer dia del mes següent a la finalització d'un període de tres mesos després de la data en què el dipositari rebí la notificació.

5. Una declaració feta ulteriorment, així com qualsevol modificació o retirada d'una declaració, no té efecte sobre les sentències dictades en procediments que ja s'hagin iniciat davant el tribunal d'origen en el moment en què la declaració passa a tenir efecte.

Article 31. Denúncia

1. Qualsevol estat contractant pot denunciar aquest Conveni mitjançant notificació per escrit al dipositari. La denúncia pot limitar-se a certes unitats territorials d'un sistema jurídic no unificat a les quals s'apliqui aquest Conveni.

2. La denúncia té efecte el primer dia del mes següent a la finalització d'un període de dotze mesos després de la data en què el dipositari rebí la notificació. Quan en la notificació s'estableixi un termini més llarg perquè la denúncia passi a tenir efecte, aquesta denúncia tindrà efecte en finalitzar aquest termini comptat des de la data en què la notificació hagi estat rebuda pel dipositari.

Article 32. Notificacions del dipositari

El dipositari notifica als membres de la Conferència de la Haia de Dret Internacional Privat, així com als altres estats i organitzacions regionals d'integració econòmica que hagin signat, ratificat, acceptat, aprovat o s'hagin adherit a aquest Conveni, de conformitat amb el que es preveu en els articles 24, 26 i 27, el següent:

- a) les signatures, ratificacions, acceptacions, aprovacions i adhesions a què es refereixen els articles 24, 26 i 27;
- b) la data en què aquest Conveni entra en vigor de conformitat amb el que es disposa en l'article 28;
- c) les notificacions, declaracions, modificacions i retirades previstes en els articles 26, 27, 29 i 30; i
- d) les denúncies a què es refereix l'article 31.

En fe de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, signen aquest Conveni.

Fet a la Haia, el 2 de juliol del 2019, en francès i en anglès, tots dos textos igualment fefaents, en un únic exemplar dipositat als arxius del Govern del Regne dels Països Baixos i del qual es remet per la via diplomàtica una còpia autèntica a cadascun dels estats membres de la Conferència de la Haia de Dret Internacional Privat en el moment de la seva 22a Sessió, així com a cadascun dels altres estats que hagin participat en aquesta sessió.

Estats Part al Conveni de la Haia sobre el reconeixement i l'execució de sentències estrangeres en matèria civil o comercial, del 2 de juliol del 2019

Entrada en vigor: 1 de setembre del 2023

Darrera actualització: 19 de juny del 2024

Nombre de Parts, incloses les organitzacions regionals d'integració econòmica i els seus estats: 29.

El terme «Part» abasta tant els casos en els quals el Conveni ha entrat en vigor com els casos en els quals encara no ha entrat en vigor per a la part afectada, inclosa una ORIE, a conseqüència de la presentació del seu instrument de ratificació, d'adhesió, o d'aprovació.

Les Parts (incloses les organitzacions regionals d'integració econòmica i els estats vinculats per l'aprovació de les primeres) d'aquest Conveni que són igualment membres de la Conferència de la Haia (organització) consten en negreta; les Parts que no són membres de la Conferència de la Haia consten en *cursiva*.

Parts*	S ¹	R/A/Ap/Su ²	Tipus ³	VIG ⁴	EXT ⁵	Aut ⁶	Res/D/N/CD ⁷
Alemanya		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Àustria		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Bèlgica		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Bulgària		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Costa Rica	16-IX-2021						D
Croàcia		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Eslovàquia		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Eslovènia		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Espanya		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Estònia		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Estats Units d'Amèrica	2-III-2022						
Federació de Rússia	17-XI-2021						
Finlàndia		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
França		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Grècia		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Hongria		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Irlanda		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Israel	3-III-2021						
Itàlia		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Letònia		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Lituània		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Luxemburg		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Macedònia del Nord	16-V-2023						
Malta		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Montenegro	21-IV-2023						
Països Baixos		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Polònia		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Portugal		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord	12-I-2024						
República Txeca		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Romania		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Suècia		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			
Ucraïna	4-III-2020	29-VIII-2022	R	1-IX-2023			D
Unió Europea		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			D
Uruguai	2-VII-2019	1-IX-2023	R	1-X-2024			
Xipre		29-VIII-2022	A ^{EU*}	1-IX-2023			

* (Incloues les organitzacions regionals d'integració econòmica i els estats vinculats per l'aprovació de les primeres)

1. S = signatura
2. R/A/Su = ratificació, adhesió o successió
3. Tipus = R: ratificació
A: adhesió
A*: adhesió que dona lloc a un procediment d'acceptació
A^{EU}: adhesió per part de la Unió Europea
A^{EU*}: estat vinculat pel Conveni pel fet de la seva adhesió a la Unió Europea
A^{PEU}: aprovació per la Unió Europea
A^{PEU*}: vinculat pel fet de l'aprovació per part de la Unió Europea
A**: objecció
C: continuació
Su: successió
Den: denúncia
4. VIG: entrada en vigor
5. EXT: extensions de l'aplicació
6. Aut: designació d'autoritats
7. Res/D/N/CD = reserves, declaracions, notificacions o comunicacions del dipositori

Reserves i declaracions

Costa Rica

Declaració

16-9-2021

[...] d'acord amb l'apartat 3 de l'article 14 del Conveni, la República de Costa Rica declara que no aplicarà l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni.

Unió Europea

Declaracions

29-8-2022

La Unió Europea declara, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 27 del Conveni, que té competència en totes les matèries regulades per aquest Conveni. Els seus estats membres no signaran, ratificaran, acceptaran o aprovaran el Conveni, però hi estaran vinculats, arran de l'adhesió de la Unió Europea.

Als efectes d'aquesta declaració, el terme *Unió Europea* no inclou el Regne de Dinamarca, en virtut dels articles 1 i 2 del Protocol núm. 22 sobre la posició de Dinamarca annexa al Tractat de la Unió Europea i al Tractat del funcionament de la Unió Europea.

La Unió Europea declara, d'acord amb l'article 18 del Conveni, que no aplicarà el Conveni als arrendaments d'immobles d'ús no residencial situats a la Unió Europea.

Ucraïna

1-12-2023

El Conveni és plenament aplicable en el territori d'Ucraïna, excepte en aquelles parts del seu territori on es produeixin (o s'hagin produït) combats o que estiguin temporalment ocupades per la Federació Russa, parts sobre les quals, a causa de l'agressió armada de la Federació Russa i de la instauració de la llei marcial sobre el territori ucraïnès, la part ucraïnesa no podrà garantir plenament l'execució de les obligacions que li imposa el Conveni.

Fent clic sobre l'enllaç de sota es pot veure la llista de parts del territori ucraïnès on es produeixen (o s'han produït) combats o que estan temporalment ocupats per la Federació Russa (aquesta llista s'actualitza regularment):

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1668-22TextText>